

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal jutányos áron közöl.
Nyílttér garmond soronként 60 fillér.

Március idusán.

Hatvanegy esztendeje, hogy a lelkes pesti ifjuság ezrei, élükön a magyar poézis örök dicsőségével; Petőfi Sándorral, széttördelték a sajtó békóit, és imádságos ajakkal köszöntötték a gondolat szabadság glóriás tündéresszonyát, aki, a nehéz varázslat nyügétől megváltva, vakító fényözönben kelt ki börtönéből és a lelkes tömeg örömrivalgása közepette suhant végig az utcákon, a tereken, a mezőkön, az egész országban.

Kevesen vannak már, akik ezt a tüneményes jelenséget látták. Nap-nap után térnek apáikhoz e történelmi napnak szemtanúi; de a diadalmas órák drága zsákmányát reánk hagyták örökségül.

Az a kérdés már most, megbecsüljük-e ezt az örökséget? Azzal a szent fogadalommal vesszük-e magunkhoz, hogy megőrizzük a maga szeplőtelen ragyogásában, avagy tékozló fiu módjára könnyelműen elharácsoljuk ezt a kincset? Fájó szívvel látjuk, hogy akadnak közöttünk eltévelyedett lelkek, akik nem tudják vagy nem akarják megérteni a gondolat szabadságának mesés nagy értékét. Mert nagy az értéke ennek a szabadságnak. Nincsen a világnak oly gazdag gyémántmezője,

amely fölérne vele. Nincs az életnek olyan gyönyörűsége, amelyért fölcserélni szabadna. Mert gondolat-szabadság nélkül nincsen szabadság, szabadság nélkül nincsen élet.

Minden nemzetnek drága a maga szabadsága. Kétszerte az nekünk, mert szünetlenül küzdenünk kell érte. Éjjelnappal frésen kell lennünk, hogy őrvtámadás ne érjen. Ugy kell örködnünk, mint ahogy a tengerparti fényező vigyáz, amely az alkonyat beálltával szünet nélkül siklik végig sugaraival a zajló vízfodrokon, aggódó szemmel kémlelve, nincs-e valahol veszedelem? S ha a távolban csak a legkisebb baj jelei mutatkoztak, a magyar sajtó volt mindig a legelső, amely ércszavával riadót kiáltott, s fegyverbe szólította a haza fiait. Öröklényen állott mindig, figyelve, ébren, soha el nem lankadt, soha el nem ernyedt fagyban-hőben mindig hiven kitartott.

Pedig bőven volt részünk a keserűségben, a sanyargatásban, az elnyomtatásban. Volt idő, amikor mindent elvettek tőlünk, mindentől megfosztottak bennünket, ami egy nemzet létehez szükséges. De akkor is, a vak éjszaka félelmetes sötétjében is volt egy tündöklő csillagunk, amely biztató fényével új reményt szított, új erőt nyújtott a bizonytalanság utvesztőjében bolyongó

lelkünknek, Ez a csillag a magyar sajtó volt.

És ezt a sajtót tették szabaddá a márciusi ifjak. Ezért illeti meg őket örök hálája a magyar nemzetnek. És ezért kell megbecsülnünk a gondolat-szabadság kivívásának drága örökségét.

Senki se nyuljon hozzá szentségtörő kézzel, senki se legyen oly vakmerő, hogy a sajtó szabadság fenséges templomát kikezdje. Mert ha csak egy parányi vakolat hull ki belőle, veszély fenyegeti az egész épületet, amelyet ha kell, vére hullásával megvédelmezni minden honfinak szent kötelessége.

Györgéd meghatottsággal, de egyúttal büszke öntudattal, végtelen szeretettel, de egyúttal lángoló lelkesedéssel emlékezünk meg azokról, akik fölpattantották a zárt az addig börtönben sanyaló gondolat-szabadság előtt s a dicső tett évfordulóján boruljunk le márványkövére annak a fenséges templomnak, amelyet reánk hagytak, s amelyből zengzetesen bug szét a gondolat szabadság búbajos orgonaszava. Hallgassuk áhitattal, s ujtsuk meg szívünkben a fogadalmat, hogy a sajtó szabadságát megvédjük mindhalálig.

És ha jó a zsoldos ellen,
Majd bevárjuk, mit teszen;
Inkább szurony a szivekben,
Mint bilincs a kezekben!

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

☞ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ☞

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit.

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet.

-11

Az Igazgatóság.

TARCA.

A SZINI PRÓBA.

Irta: Greenwood A. G.

A fiatal hadnagy kiitta a borát s aztán ezt a sokatmondó kijelentést tette:

— Flirtelni egy színésznővel a fiatalág apotheozisa!

Tudtam, mi akar lenni belőle, azért ásitva nyújtózkodtam el a diványon s mondtam:

— Tovább!

A kis hadnagy sértődötten és egyszersmind ártatlanul igyekezett feltekinteni.

— Tehát tovább! — mondtam türelmetlenül.

— A dolog rendkívül megrázott, — valotta be pipáját tömögetve. — De ha most rá gondolok, mégis komikusnak találom. Hosszabb szabadságra tértem haza Indiából s tulajdonképen nem sok dolgom volt.

— Régi história: a henység minden

vétek anyja! Miért nem járt vivóiskolába? Nem ártott volna, ha a vivásban tökéletesíti magát.

— A becsvágy sohasem volt gyöngö oldal, felelte és a fejét csóválta. — A katonai vivóiskola a városon kívül van, ő meg Londonban lakott. Nagyon érzékeny volt...

— Színésznők mindig azok voltak és mindig azok maradnak, — dörmögtem. Minő volt? Fekete haj?

— A világért sem, — vágott közbe a kis hadnagy. — Aranyos, mint az érett buza-tábla. Színésznő folyt az ereiben.

— És szini érdekeket tartott szem előtt, — gunyolódtam.

A kis hadnagy figyelmen kívül hagyta megjegyzésemet.

— Eleinte apró szerepeket kapott, de ő nagyratörő lélek volt. Külön tartott...

— Igen, legtöbbször azt teszik, vettem közbe.

— Nyugot-Kensingtonban...

— Természetesen, a legelőkelőbb városrészben, — jegyeztem meg.

A kis hadnagy az ezredutasításokat vágta a fejemhez.

— A többi közt volt egy vörös szoba. — Valamennyi... — akartam kritizálni, de elhallgattam, amint láttam, hogy a szódás üveget kapja fel.

— Ez a szín bűvösen illett hozzá, — folytatta az üveggel babrálva. Én mindig ebben a szobában tartózkodtam. Gyakran voltam nála. Sokat beszélt egy emberről, akit Gyutacsnak szokott nevezni s akit én halálosan gyűlöltem. Gyutacs egy nap elfűnt. Elvonult a világtól, hogy arca keserves verejtékével egy szindarabot tákoljon össze... Egyszer ott ültünk a...

— A vörös szobában. Tovább!

— Azaz én a diványon ültem és ő melém ült.

— Nagyon aggódom, kezdte a leánya.

— Természetesen megfogtam a kezét. Közölje velem az aggodalmait, édesem! — mondtam neki.

— Egy szerencsés véletlen után esengek!

szólt a lányka lázas izgatottsággal. Gyuta-

Erkölcsei bizonyítványok.

A héten a község házában jártunkban hallottuk, hogy soha annyi erkölcsi bizonyítványt nem vettek ki, mint az utóbbi időkben — és ezek mind-mind becsületsértési pörökhez keltek.

Hát bizony ez szomorú tünet és a gondolkodó ember előtti beszédes bizonyíték társadalmi életünk erkölcsi színvonalára nézve. Minden egyes esetben, mikor azokat a bizonyítványokat kikérték, egy foltot kellett valakinek a becsületén tisztázni, amit a másik ember ejtett azon. És mennyi foltot, szakadást kellett kireperálni azzal a tömérdek bizonyítvánnyal!

Becsület! Furcsa valami az! Olyan, mint az egészség: míg van, nem érezzük, mikor már nincs, akkor tudjuk, hogy — volt. Fehér lap, melyen minden piszok nyomot hagy. És milyen könnyű szerrrel be lehet piszkolni a — másét. Az „enyém“ természetesen mindig tiszta, és ahhoz senkiének semmi köze, de a „másé“ közpréda, melyet mindenki megtaposhat a csizmája sarkával. Az emberek mindig hajlandóbbak a rosszat elhinni, mint a jót és sokan élethivatásukul tüzték ki, hogy a mások becsületét vizsgálják nagyítóüveggel.

A becsületről való felfogás, azt hinné az ember, hogy csak egyféle lehet, mert hiszen egy becsülete van mindenkinek. Az élet azonban ezt meg cáfolja. A modern ember rendesen többféle és sok minőségű becsületet tart rezervában: üzleti, családi, politikai egyéni stb. becsületet. És az újabb felfogás ezeket mind külön választja. Baj esett az első számon? — ott maradt a 2. — 10-ik számu és „vigan dudál a portugál.“

Valamikor — nem is olyan régen — apáink nem ismerték ezeket a megszámozott becsületeket és mert egyet ismertek, ezt féltékeny gonddal őrizték.

A mai kor gyermeke azonban tulteszi magát az ilyen apróságokon és talán nem is éppen kis része van ennek abban is, hogy ma egymásnak sokalta nehezebben hiszünk, mint hajdan.

A régi időkben, ha valaki valamit állított, elhittük, mert eszünkbe sem jutott, hogy egy komoly ember szavában kételkedjünk. Ma azonban minden második emberről azt akarjuk kisütni erővel, hogy stréber, aki a mi megrontásunkra törekszik a szavának sem

hiszünk, hanem beszéde mögött keressük az igazságot.

Rég átment már a köztudatba Talleyrandnak ez a híres mondása: A beszéd arra való, hogy vele gondolatainkat eltitkoljuk.

Az egymásban való kételkedés azután megveti alapját az egyetlenségnek, ami hogy hány esetben visz összeütközésre, sértegetésre, annak csak a jó Isten a megmondhatója.

Van azonban ennél még rosszabb fajta is a sértegetéseknek. Ez az alattomos bujkáló gyanu. Métély a társadalmunk testén. Mészszírről hallják, hogy harangoznak és már tüzet kiáltanak. Szinte senki sem ment ezektől a kertek alatt meghúzódó, vagy a ripsz garnitúrák sodronyai közt bujkáló „aszonygák“tól.

Szállóige, hogy „ha két asszony együtt van: zivatar, három már: égi háboru.“ No ne legyünk álszenteskedők, a férfiak sem különbek, sőt legtöbb esetben rosszabbak az u. n. kávénikéknél, mert azok szavainak komoly ember már természetesen sem hisz, de ezek szavait a valószínűség mázával vonja be férfi voltuk. És az ige — mely öl — száll szájról szájra, s amint a maroknyi hó, mire a völgybe ér, lavinává lesz, így a könnyelműen, vagy célzatos rosszakarattal kiejtett gyanúsító szó is, mire megfutja pályáját, gyilkoló, öldöklő méreggé válik. Van erre példa Mindszenten elég.

A testvéri szeretet magasztos eszméje is kezd lassanként üres, holt fogalomná válni, a megértés, tekintély már is a lomtár felé vannak expediálva.

A község házában a hivatalszobák ajtaja előtt sűrű lábsurolás, kopogás veri fel „a néma csendet“ és jönnek a magyarok sorra egy egy papirosért, erkölcsi bizonyítványért, mert hát — hiba van a becsület körül.

Ujdonságok.

Március 15. A szabadság hajnalhasadásának 61-ik évfordulóját az idén is hagyományos lelkesedéssel készül megünnepelni Mindszent község hazafias közönsége. A községi előljáróság ebből az alkalomból a következő felhívást intézte a község lakosságához: „Felhívás. Mindszent község képviselő-

testülete 1848. március hó 15-ének, az egyenlőség, szabadság és testvériség születésének évfordulóját örökös községi ünneppé avatta fel és elhatározta, hogy e napot minden évben emlékeztetéssé teszi a község közönsége előtt. E célból a község képviselőtestülete folyó évi március hó 15-én ünnepélyt rendez, a következő sorozattal: 1) Dél-előtt fél 9 órakor diszközgyűlés a község házában. 2) Isteni tisztelet 9 órakor a róm. kath. templomban. 3) Isteni tisztelet az izr. templomban. 4) Községi ünnepély a piactéren, rossz idő esetén a Dobos István udvartérségében, melynek műsora a következő: Himnusz. Éneklő az önkéntes tűzoltó-egylet. Ünnepi beszéd. Tartja Koncz Lajos, jegyző Alkalmi költemény. Szavalja Gelsy Margit k. a. Szózat. Éneklő az önkéntes tűzoltó-egylet. A képviselőtestület nevében hazafias tisztelettel kérjük fel lakostársainkat, hogy az ünnepélyen részt venni s annak fényét nemzeti zászlók kitűzésével is emelni sziveskedjenek. Mindszent, 1909. március hó 7-én. Koncz Lajos jegyző, Veres Sándor bíró. — Diszesen akarja megülni ezen nemzeti ünnepnapot az iparosok és kereskedők köre is. Lesz alkalmi beszéd, szavalat, ének stb. Szóval március idusa az idén is a legszebb sikerű hazafias ünnepélynek ígérkezik.

— Jégzajlás. Vasárnap kezdett mozogni a Tisza jege, azóta az áradó víz lett fölötté ur. Vízí a jeget, mint pelyhet. Mint vízenjárók sejtik, egy-két nap alatt elhalad alattunk az utólya is. Nem kis öröme a halász gazdáknak, akik oly régen lesik az első pillanatot a halászat megkezdésére.

— Lesz-e motoros? Amily csigalassúsága a vicinálisunk, oly keveset hallunk a végrehajtó bizottsága működéséről. Ez maga talán nem is volna olyan nagy baj, mert zajtalanul is lehet sokat, üdvöset cselekedni, de éppen az a fő, hogy amit a közönség a saját érdekéből üdvösnek tartana, azt a bizottság nem bírja magáévá tenni. Évek óta rimánkodik a mindszenti közönség, hogy a közlekedés megjavíttassék, mert se Vásárhely

csot várom és nem akar előkerülni! Alkalmomra van szükségem, hogy kitüntessem magamat. Akkor aztán meg lesz alapítva a szerencsém! Azt határozottan tudom.

— De mit tehetek a magácska érdekében? — kérdeztem tőle.

— Az ön unokatestvére! kezdte kérően.

— Ah, Bob öcsém! mondtam. A Terpsicore-színház igazgatója?

— Igen! — hebegte a kicsike, idegesen harapdálva az ajkait. — Ha . . . ha ő hajlandó volna segíteni.

— Mit tehetne ő magácskáért? — kérdeztem tőle.

— Olvassa el a Gyutacs darabját! mondta sürgetve.

— Arra nem lesz rábirható, jegyeztem meg, mert tudtam, milyen ellenszenvvel viseltetik Bob minden új darab elolvasása iránt.

— Oh, de mikor pompás egy darab! — folytatta a lány lelkesülten és egy szerep van benne, a mely egyenesen nekem van írva.

— Erre, — hebegte némi zavarral a kis hadnagy, — megfogta a kezemet és rám nézett nagy, kék szemével . . . A menydörgős menykő is téstává lágyult volna tőle!

— Nincs kifogásom ellene, — mondtam.

— Mint nagy szívességet, kértem ki Bobtól. Előlvasta a darabot, tetszett neki s magához hívatta Gyutacsot. Gyutacs Marit — mert Marinak hívták — ajánlotta neki a főszerepre. Mari beszélt Bobbal. Az azonban kérésemet nem maradt. Mari játsza a szerepet a vidéken teendő köruton, de Londonban nem, mert nincs meg a kellő színpadi otthonossága. Seeton kisasszony kapta a szerepet a londoni előadásokra. Mari keserűen csalódott, de elismerte, hogy én meg tettem minden lehetőt. Nagyon szives volt hozzám . . . A nagy nap közeledett. Ekkor egyik nagynénem a fejébe vette, hogy őt épen az előadást megelőző napon temessék el. Skóciába utaztam, jelen voltam az összes ceremóniakon . . .

— Ezelős nagynéne! — jegyeztem meg.

— Nos, tulajdonképpen nem ő volt az oka, — felelte a kis hadnagy mentegelve. Egész éjszaka utaztam s az előadás napján ismét Londonban voltam. Marihoz röpültem. Pompásabb színpad volt, mint valaha. Megragadtam a két kezét s elragadtatva mondtam neki: „Maga a legszebb nő a színpadon és az életben egyaránt. Boldog volnék, ha magát láthatnám ma az új darabban és csak én láthatnám és senki más!“ A lányka a diványra hanyatlott. Én mellé ültem s a mint könyvet láttam szemében, magamon kívül

kiáltottam fel: Mariskam, mondja, mi bántja; tárja fel a szívét előttem. Én . . . én örültem szeretnem magát! Szabad remélnem, Mariskám?

Hirtelen felugrott.

— Ettől félttem mindig! — kiáltotta remegő ajakkal s könyes szemekkel. — Oh, ettől már régóta félttem! Egy becsületes ember szerelme! Mert ön jó, derék, hű és becsületes! Ön azzal tisztelt meg engemet — engemet, engemet! És én? Oh, én boldog lehetnék! Szükségem van az ön védő, erős karjaira. Eszemem az ön mosolya, az ön kézszorítása, szeméinek nézése után! Epedek ön és az ön szerelme után!

— Még sok más mindent mondott, — folytatta a kis hadnagy, — amikre már nem emlékszem, szavakat, melyeket kéjjel szívtam magamba. Ezzel felkeltem a diványról és meg akartam őt ölelni.

— Ne nyuljon hozzám! — védekezett a lányka rekedt, susogó hangon. — A karjai perzselnek, ujjai a husomba furódnak.

— Szívszagató históriát beszélt el nekem. Hogy ment ferjhez tizenhét éves korában, hogy adta magát ivásnak, hogy verte a férje s hogy szökött meg végre tőle. Szavai elborzasztottak és roppant izgatottság vett rajtam erőt.

se Szentes felé nem bírjuk a vonatunkat használni úgy, amint szeretnénk. Kevés a vonatunk. Hasztalan volt minden rimánkodásunk. Pedig ha egy motor-vonat beillesztetnék a délelőtti és délutáni vonat közé, mérhetetlenül és megfizethetetlenül meg volna javítva a vasuti közlekedésünk. Talán nem hiába ülésezett a bizottság e hó 10-dikén. Azt halljuk, hogy az alispán, miní a bizottság elnöke, megígérte, hogy elkövet mindent a végből, hogy a motorvonat mielőbb közbeillesztessék. Adja Isten, hogy fáradozása ne legyen eredménytelen. Ezen bizottság tárgyalta a mindszentí állomás ivóvízzel való ellátását is. A máv. igazgatósága valamelyes összeget számolt el ily címen az érdekeltség terhére, amelyről ez mit sem tudott előzőleg. A bizottság az elszámolást nem fogadta el, mert van az állomásnak két jó s bővizű kútja. Az általános vélemény az volt, hogy amint az egyes lakosok a községben örömmel járnak jobb ivóvízért a közeli ártézi kúthoz, azonn módon megtehetik ezt az állomáson lakó vasuti alkalmazottak is, hiszen közel van az ujosztási nagy kút. Tárgyaltatott Mészáros Lajos és társai ajánlata, amely szerint hajlandók volnának az állomást az ujosztási kútból ellátni egy külön e célra lerakandó csövezeték útján 500 korona hozzájárulás ellenében. A bizottság ezen összeget túlmagasnak tartja, de nem is véli kívánatosnak e célra költekezni, mert az állomási kút vízének minemősége idáig nem volt kifogásolva; de meg remélni lehet, hogy egy erősebb vízvezeteki érdekeltség már csak azért is ingyenes csapatot fog állítani az állomásra — mint az első érdekeltség is három ingyenes csapatot adott a közönségnek — mivelhogy a kút, avagy ártézi vízvezeték fölösleges vizét ugyanis leginkább a mindszentí közönség használja.

— Az idej fegyvergyakorlatok. A tartalékosok és póttartalékosok fegyvergyakorlataira, amelyeknek első turnusa áprilisban kezdődik, mint értesülünk, 4900 tartalékos tisztet és 278 ezer közlegényt és altisztet hívnak be és pedig a gyalogságnál 240,600 a lovasságnál 8400, a tábori és hegyi tüzérségnél 9400, az utász-csapatoknál 5700, a vartüzérségnél 5600, a vasuti és táviró-ezredeknel 2300 és a vonatcsapatoknál 6000 embert. A turnusok szerinti behívás olyképpen történik, hogy ezáltal az alosztályok ez idő szerinti csekély békelétszáma a tartalékos legénységnek az áprilistól augusztusig terjedő

— Örök barátságot ígértem neki, fogadkoztam, hogy kidobom a férjét, ha még alkalmatlankodni mer neki.

— Ezzel távoztam. Este a páholyban ültem, hogy a Gyutacs új darabját végignézzem. A mint a függöny felgördült, felugrottam a helyemről, mert Seeton kisasszony helyett Mari jelent meg a fő szerepben. Amaz hirtelen rosszul lett s Marinak kellett beugrani. És megállotta a helyét.

— Egyszerre jött a nagy jelenet. A hős szerelmi vallomást tett neki. Mari hirtelen felugrott ülőhelyéről:

— Oh, ettől már régóta féltém! kiáltott fel! Egy becsületes ember szerelme!

— Mert ön jó, derék, hű és becsületes! Ön azzal tisztel meg engemet, — engemet, engemet! És én? . . .

— Dermedten hallgattam a szavait. S mikor susogta: Ne nyuljon hozzám! A karjai perzselnek, az ujjai a husomba furódnak — kiosontam a színházból s még akkor éjszaka Skóciába utaztam.

— Ugy kellett nekem! — mondtam a kis hadnagynak tréfásan.

— Próbálni akarta az átkozott fruska a szerepét, — folytatta a hadnagy, — és én épen kéznél voltam neki. Azóta azonban megbocsátottam neki, tette hozzá nagylelkűen. És hálát adok az égnek, hogy ép bőrrel menekültem s bizonyosan Gyutacsot boldogította kezével.

(V. S.)

kiképzési időszak alatt való bevonulása folytán állandóan emelkedik. Az utolsóelőtti és utolsó turnus között több heti aratási szabadságolás lesz, amely a különböző hadtesteknél július illetve augusztus hónapokra fog esni.

— Munkások kutja. A munkásházak telepén létesítendő ártézi kút furását e hó 8-án kezdték meg, de a közbejött télies időjárás miatt meg kellett szakítani a munkálatokat. Mindazonáltal, ha csak valami különös akadály közbe nem jön, 8—10 nap leforgása alatt elkészül az új kút. Csakhogy akkor mi lesz a kut vizével? Mint értesülünk, az előjáróság már eziránt is intézkedett. Ugyanis az új kúttól a nyitandó utcán végig fogja vezetni csekélyke árkon a vizet s a temető árkan át vezetné az ujosztási kút vizéhez. Kihasították az előjáróság az utcát is, amely a tervezet szerint a temetőn megy át, éppen a mostani temetkezés közvetlen határára, hogy az árokásást mi sem akadályozza s hogy az utcának szemelt területre már ne temetkezzenek. Megindultak a lépések a kölcsön felvételére nézve is. Míhelyt a pénz kézben lesz, azonnal kifizetik azon földek tulajdonosait, akiknek szőlőföldjük a munkástelepbe esett.

— Adakozások. A messzinai földregés által sújtott károsultak javára a mindszentí 48-as kör gyűjtőívén újabb a következők adakoztak: Lippai István 30 f, Hegedűs György 1 K, N. N. 20 f, Flóreancig Mihály 20 f, Rátkay Imre 30 f, Bozó Gábor 40 f, Rác János 20 f, Gelsy Péter 40 f, Veres Sándor 1 K, Kiss Balázs 40 f, Antal Mihály 20 f, Pap Mihály 20 f, Hevesi Károly 20 f, Szabó József f, Gyovay Bernát 20 f, Walter József 1 K, Zánthó Kálmán 1 K, Mátiss József 50 f, Adó János 2 f.

— Kilátások az árvízre. Jóllehet az egész tél országszerte szűkölködött csapadékban, mégis a legutóbbi hírek szerint február utolján olyan hóesések voltak az északkeleti Kárpátokban és Erdélyben, hogy az előző hóhiány pótoltnak látszik. Helyenkint 2—3 méteres hórétegek fekszenek, amelyek ha esővel indulnának olvadásnak, nem kis munkát és aggodalmat okoznának a Tiszavölgy lakóinak. Ajánlatos tehát résen lenni s — a puskaport szárazon tartani!

— Névnap. Vitos Gerő állami tanító, az Önszeglyő Szövetkezet igazgatója e hó 12-én szük családi körben ünnepelte névnapját, amely alkalmából nagyszámu tisztelői, kartársai és a tüzöltő - testület, melynek főparancsnoka jókívánataik kifejezésével keresték föl, kiket a gondos háziasszony barátságosan megvendégtelt. Az üdvözlők sorához mi is csatlakozunk s a legjobbakat kívánjuk.

— A munkásházakra folyó előjegyzések még mindig szaporodnak. Lapunk zártakor már 176 volt az aláírottak száma, ehez jöven a 10 tanyai, ezidőleg 186 portáról kell gondoskodni. Tudunkkal intézkedett az alispán ur, hogy mihelyt megengedi az időjárás a mérnöki külső munkákat, azonnal jöjjön a kuturmérnök, aki a házhelyeket kiméri.

— Épül a község háza. A szerződéshez híven, Seress Lajos építő-vállalkozó még e hó 1-én megkezdte a község háza bővítési munkálatait, elsősorban az új munkát. Bár az időjárás fölötte kedvezőtlen, a falakat már nagyrészt fölrakták.

— Közgyűlés. Rendkívüli érdeklődés mellett, mondhatni valamennyi tag jelenlétében tartotta meg e hó 7-én a Mindszenti Tejszövetkezet ez évi rendes közgyűlését. A gyűlés vezetésére Wimmer Bélát választották meg. Kevés hozzászóló akadt a kitűzött tárgyakhoz. Az igazgatóság előterjesztéseit elfogadták kifogás nélkül. — Alig egy óra

alatt le volt örölve a program. De azért a másik óra vége is együtt találta még a megjelenteket, mert közgyűlésen kívül vitatták meg apróbb ügyeiket, bajaikat.

— A nagyközönség és a közegészségügy. Szomorú tapasztalat, de igaz, hogy hazánkban még az ugynevezett műveltebb elemeknek is alig van érdekük a közegészségügyi kérdések iránt. Pedig — és talán éppen ez az oka — hogy a közegészségügyi viszonyok nálunk, szép Magyarországon nagyon gyenge lábbon állanak, melyeken hovatovább alaposan és gyökeresen segítenünk kell; ha csak azt nem akarjuk, hogy az államalkotó magyar faj idők multával az örökösen dühöngő járványos betegségek és más, — az általános közegészségügyre ártalmasan ható tényezők által meg ne tizedeltessek. A közegészségügyi viszonyok felkarolása, azok istápolása mindnyájunknak emberbaráti és hazaias kötelessége. Amde abbéli kötelességünknek csak akkor tudunk megfelelni, ha némi érdeklődést is mutatunk a közegészségügyi kérdések tárgyában; ha megismerjük, ha tanulmányozzuk azokat. Ennek a célnak elérésére szolgál „A Házi orvos“ című közegészségügyi havi folyóirat, mely immár a második évfolyamát járja és melynek kitűnő írógárdája — többnyire fővárosi előkelő szakorvosok — élvezetes és tanulságos cikkeiben szinte szórakoztatva tanít meg bennünket arra, mi is legyen a mi teendőnk, hogy az előbb említett hazafias és emberbaráti kötelességünknek megfelelhessünk. Ha a füzetet végigforatjuk, mindannyiszor bámulatunkat kell kifejeznünk afelett: hogyan lehet csekély 2 K. 40 fillér évi előfizetési díjért ennyit nyújtani? A magunk részéről a legmelegebben ajánljuk minden művelt és a tudományos kérdések iránt csak némileg is érdeklődő magyar embernek „A Házi orvos“-t, melyet haszonnal és élvezettel fog olvasni mindenki. A lap szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest VI., Andrassy-ut 27. Mutatványszámot szívesen küldenek.

— Észrevétel. E lap mult vasárnapi számában a községi közgyűlésről tudósító ur arról kíváncsiskodik, hogy „készarva-e, vagy véletlenül“ maradtam el a tárgysorozat negyedik pontjának, a Károly-ovodára vonatkozó örgrófi leiratnak tárgyalásáról? Kijelentem, hogy hivatalos templomi funkció miatt késtem egy kissé, nem is gyanítva, hogy a közgyűlés, mely rendszeren féltiz óra körül szokott megkezdődni, ez egyszer erre az időre a tárgysorozatnak 6 pontját leörli. Egyébként köszönöm a jóindulatot, melylyel tudósító ur föltételezi rólam, hogy ilyen szerinte is fontos ügy tárgyalásáról „készarva“ is elmaradhassak. A kedves referáda kiegészítésül ide írom még, hogy a nagyméltóságú örgróf ur leiratában „elvárja a községtől, hogy a maga részéről is oda hasson, hogy az intézet létesítése óta táplált kívánalmi minél előbb teljesedésbe menjenek.“ Mindszent, 1909. március 13. Kádár Szilveszter.

*

Fenti észrevétel megvilágítására bátrak vagyunk alábbi kommentárral szolgálni olvasóközönségünknek: Mult számunk közgyűlési tudósításának ötödik bekezdése így szól: „Átsiklottak az örgrófi levél tartalmán s az azt kísérő előterjesztésen annál könynyebben, mert a kik szűkség esetén legjobban tudtak volna érdemileg hozzászólni — Kádár plébános és Vigh mérnök — szándékosan-e, avagy véletlenségből-e, nem voltak jelen a tárgyalásán.“ — Kötelességünk megállapítani, hogy e sorokban tudunkkal semminemű kíváncsiskodás nem foglaltatik s ha ilyent erőnek-erejével fölfedezni akarnánk is benne, az csak ugyanily erőnek-erejével volna éppen nagys. Kádár plébános ur személyére vonatkozatható, vagy célzatosnak vehető. Fontosnak a kérdéses levelet tudósításunk nem vehette, mert előzőleg a negyedik bekezdésben megjegyzi, hogy „a már tavalyról ismert örgrófi levél csak fölolvasás tárgya lett, hogy az a közgyűlés retortáján is formaszerrüleg keresztülmenjen.“ Tehát ha az igazságot keressük, a felolvasott s már ismert tartalmu levél tudomásul vételéhez tökéletesen mindegy volt az, hogy jelen voltak-e annak felolvasásán nevezett képviselő urak avagy nem, mert annak tartalma köztudomásulag már mult évben le lett tárgyalva s a tárgyalás újból való fölvételét semmi sem inokolhatta volna; nem is evégből lett beterjesztve. Megszokott dolog lévén azonban, hogy a tárgyalt ügyeknél a közelebről érdekeltek rendszerint megjelennek, tudósítónak föltűnt a két érdekeltnak képzelt képviselő távolléte. A két szó — „szándékosan-e, vagy véletlenül-e“ közbeszúrása inkább hírlapírói subjek-

tív merengés, minden hátsó- vagy mellékgondolat nélkül, amely fölfogást jogosulttá teszi azon körülmény is, hogy Vigh képviselő úr — föltéve, hogy elolvasásra méltatta lapunkat — ez ideig nem jelentkezett szerkesztőségünkkel, mint sértett fél. Pedig ő még közelebbről tekinthető érdekeltnek, mert közvetlen főtisztje a Károly-óvodát alapító örgrófi családnak. És ha tovább keressük az igazságot, nem is olyan nagy baj az, ha érdekelt képviselők nincsenek jelen az ülésen, mert így biztosra vehető, hogy a képviselőtestület határozata ment lehet minden olyan befolyástól, amelyet mások elfogultnak mondhatnának. Valószínűleg csupán az érzékenység szolgáltatott alapot Kádár plébános úr fentebbi „észrevétel“-ére, amelyet készséggel igyekeztünk leközölni, azonban ezen magyarázó soraink kíséretében, mert meg vagyunk győződve közgyűlési tudósításuk tárgyilagosságáról. Szerk.

— Tavasz-e vagy tél? Ez a nagy probléma vasárnap óta. Akkor ugyanis kisütött az első tavaszi nap, szóltak a pacsirták, s tavaszi verőfényvel vibrált a napsugár. Ennek nyomán elolvadt a hó, felengedt a föld, s napsugárban fürdött a levegőben repdeső pacsirta. De óh! Mulandó minden. Alig, hogy hitelt adtunk a tavasz beköszöntének, tegnapelőtt ismét sűrű, vagy pelyhekben hulldogálni kezdett a márciusi hó, s dacára annak, hogy ez olvadás folyton tartott, fehér leplevel beborított mindent: tetőt, mezőt, utcát, s velük együtt az embernek a tavasz megérkezésében vitett hitét is eltemette. Lehet, hogy utolsó felvonása ez a havazás a télnek, s talán az időjárás úgy akar magának elégtételt venni az orvul elősiető tavaszon, hogy még egyszer fehér lepellel borítja be a földet, zuzmarás áblakokat, fákat varázsol az ember szeme elé, hogy aztán, miután mérgét véglegesen kifújta, helyet adjon az életre keltő enyhe tavasznak. Lehet, nem tudjuk, de minden esetre kívánjuk, vajha úgy lenne, s fel szabadulhatnánk a tél robotjától: a nyugalomba kívánczó téli bundáktól s a tüzelőanyag-számlák fizetésétől.

— A ráadás. A női foglalkozások között a legutóbbi években erős teret hódított a fonográf- és lemez-ügyenkösködés. Többnyire fiatal hölgyek ezek, kik előtt megnyílik a legfukarabb agglegény ajtaja is és ha egy fonográf el van helyezve, a csinos ügyenkök újabb lemezekkel megjelenik minden egy-két hétben. A hölgyek csinoságától függ s egyes urak raktárán helyet foglal a föld minden operája s operettje, de még Roosevelt beszéde is, nevető, kacagó, füttyülő kouplék társaságában.

Egy idősebb, régen nyugalomba tért miniszteri tanácsosnál is megjelent egy fiatal hölgy — de hiába volt a legcsábítóbb mosoly, az öreg méltóságos ur nem volt kapható zenei célokra.

Ő nagysága elővette az utolsó fegyvert is: — Oh méltóságos uram, mi nem zárkózunk el a ráadástól sem!

E szavakat persze egy bájos bokának kivillanása kísérte, kacér, negédes mosoly mellett. A méltóságos ur busan intett:

— Kedves nagysád, ha az ön főnöke feltalál egy olyan találmányt, hogy mi, öreg fickók, élhessünk a ráadással, nemcsak én, de két tucat kollégám fogja megrendelni menten.

A fiatal hölgy megértette a tréfát, bájosan meghajolt:

— Méltóságos uram, elhasznált lemezekből ujat nem csinál a cégünk.

Közgazdaság.

Hetipiac.

Búza	24.80
Rozs	18.50
Árpa	17.00
Tengeri	15.00
Zab	16.00

— A burgonya csirázása. Ha nagyon korai friss, élvezhető burgonyát akarunk kapni, akkor a burgonyát meleg helyiség-

ben elő kell csiráztatni. Mihelyt a hajtások két-három centiméter hosszúságot értek el, akkor a burgonyát meleg ágyba hozzuk, még pedig tizenöt-husz centiméter egymástól távolságban. A föld elég tápláló legyen, jó bele vér vagy szarulisztet keverni. Amikor a növények tíz-tizenöt centiméter magasságra nőttek, fel kell azokat hantolni. Az ehhez szükséges földet későbbben is hozhatjuk a helyszínre. Meglocsolni csak akkor szabad a burgonyát, ha a föld megszárad, de a jó időben való kiadó szellőzés igen előnyös.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1909.

Árlejtési hirdetmény.

A Mindszent-algyői hitbiz. uradalom területén a hantházai és percsórai majorok udvarán létesítendő egy-egy, 2 angol hüvelyk belvilágu

ártézi kút

furási munkálatainak biztosítására ezenel zárt ajánlati versenyt hirdetek.

A kellően lezárt ajánlatok, az ajánlati összegek öt százalékának megfelelő bánatpénzzel készpénzben, avagy megfelelő értékpapirokban s „Ajánlat ártézi kutra“ címmel ellátva e hó 30-án déli 12 óráig Csongrád-Sándorfalván az uradalmi számvevőséghez benyújtandók, ahol azok 31-én délelőtt 9 órakor nyilvánosan felbontatnak.

Vállalati föltételek betekintheők az uradalom mérnöki hivatalában Mindszenteen, a hivatalos órák alatt.

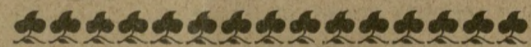
Kelt Csongrád-Sándorfalva, 1909. évi március hó 8-án.

Novák József

urad. jószágigazgató.

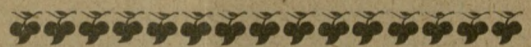
Bérbeadó ház.

A Vasut-utcában levő volt Hercegféle ház folyó évi április hó 1-étől haszonbérbe kiadó. Értekezhetni Keresztes Ferenc vendéglősnél Mindszenteen. 2—3

Két szoba butor

íróasztalok és többrendbeli konyhaeszközök jutányos áron azonnal eladók özv. Kohn Adolfnénál Mindszenteen. 2

Legjobb bor!

Kitünő, zamatos, válogatott kürti szőlőből szüretelt boraimat kimérésben literenkint 24 krajcárért árusítom.

Bertók János

1—5

vendéglős.

Eladó hintók. 1—3

Szentesen, Horváth János városi előfogatosnak 4 darab hintója; 1 drb üvegezett hintó; 4 drb kivágott, fényezett, féderes üléssel ellátott kocsik — majdnem új állapotban — elköltözés miatt április hó 1-én délelőtt fél 9 órakor önkéntes árverésen el fog adatni.

Ugyanott lovak is lesznek eladók.

Házeladás.

Gyenes Vilmos háza, mely a vásártéren van, kedvező fizetési feltételek mellett, szabadkézből eladó, esetleg a benne levő kovácsműhely-berendezéssel együtt. Tudakozódhatni ugyanott. 1—3.

Borbély-üzlet átvétel.

Van szerencsém Mindszent község nagyérdemű közönségének szives tudomására adni, hogy az özv. Bárdos Flóriáné házában levő Tary Mihály ur jóhírnévnek örvendő borbély- és fodrász-üzletet átvettem s a mai kor igényeinek megfelelően berendeztem. Főtörekvésem az lesz, hogy igentisztelt vendégeim bizalmát és pártfogását kiérdemeljem, pontos és figyelmes kiszolgálásom által. Bizva Mindszent község közönségének szives pártfogásában, vagyok teljes tisztelettel Huszka Ákos, borbély- és fodrász.

ÉRTESÍTÉS.

Szives tudomására hozom a tisztelt közönségnek, hogy kereskedésemben zárt üvegben

Esztergomi hegyi bor

mely betegeknek is mint gyógybor nagyon ajánlható, mindenkor kapható. E bornak kiváló jó minőségeért és tisztánkezeltségeért teljes szavatosságot vállalok.

Esztergomi hegyi bor akár fehér, akár siller színben, literje 60 fillér.

Teljes tisztelettel
STEINDL JÁNOS.

1—3

